

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Τὸ Τεῦχος

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

Λεωτὰ 25

ΕΤΟΣ Β'— ΑΡΙΘ. 27

1 ΜΑΪΟΥ 1919

ΑΘΗΝΑΙ.-ΝΙΚΗΣ, 11-ΑΡ.ΤΗΛ.997

Αί ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἰδρυτοῦ συστήματος Ὀμάδων κ. Ἀγγέλου Φέτιση, 9η Προσκόπων, 9η Μαθητευομένων Ἀθηνῶν καὶ 14η Προσκόπων Ἑλληνο-Γαλλικῆς Σχολῆς κ. Γ. Μεταξᾶ κατασκηνωμένοι εἰς τὸ Κεφαλάρι τῆς Κηφισσιᾶς.

ΖΗΤΩ Η ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΜΥΡΝΗ!

Τῆ στιγμῇ πού μπαίνει τὸ φύλλο μας στὸ πιεστήριο ὅλη ἡ Ἀθήνα σείεται, κλονίζεται, ἀλλαλάζει ἀπὸ χαρὰ καὶ κλαίει ἀπὸ ἰερὴ συγκίνηση στὴν εἶδηση ὅτι ἡ **Ι ΜΕΡΑΡΧΙΑ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΗ ΤΗ ΣΜΥΡΝΗ!**

Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» θὰ φθάσῃ αὐτὴν τῇ φορᾷ στοὺς Σμυρنيοὺς Προσκόπους ἐλεύθερους πιά!

ΖΗΤΩ Η ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ!

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΤΣΕΩΣ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΟΙ ΒΑΤΡΑΧΟΙ

ΕΦΟΔΟΣ

Στους παληούς καιρούς ο βάτραχος θεωρούνταν ζώο δηλητηριασμένο και πολύ συχαμερό, γιατί ενόμιζεν ο κόσμος πώς έβγαζε από το στόμα του ένα θανατερό δηλητήριο. Άμα έλεγεσ τότε βάτραχος ήταν σαν να λές μίσος, συχαμάρα. Και μ' έλ' αυτά και τότε ακόμα τόν είχαν για καλό γοδρι καιτοι τόν συχαίνονταν άδίκως τόν κακομοίρη τόν βάτραχο. Άν τή στιγμή πού περνοσε γάμος ήθελε διαδῆ από τόν δρόμο τής πομπής κανένας βάτραχος τότε δλοι συχαίρονταν τόν γαμπρό και τή νύφη γιατί τόν διάβα τού ζώου αυτού ήταν πολύ καλό σημάδι. Σε πολλά μέρη τής Ευρώπης οί παλαιοί επίστευαν πώς όποιος σέρνει πάνω του βάτραχο δέν έχει φόβο να δαγκασθῆ από δηλητηριασμένα ζώα, ούτε αρπάξει αρρώστειες. Άλλά νάχατε ζωνταγό βάτραχο ή να πιάνετε καν τέτοιο ζώο θα σας έπερναν οί προπάτορές μας ώρισμένως για τρελλό!

Και όμως ο δυστυχής βάτραχος είν' ένα πολύ χαριτωμένο ζώο, και όχι και τόσο δηλητηριασμένο όπως μερικοί θα φαντάζονται ίσως ακόμα και σήμερα, αν και τόν σκυλι πού θα επιχειρήσει να τόν πιάσει ή να τόν δαγκάσει θα τόν βάλει στα πόδια με μιάν πολύ άσχημη γεύση στό στόμα του. Πραγματικώς όμως ο βάτραχος είνε τελείως άκίνδυνος.

Σήμερα ξέρουμε πώς ο βάτραχος είνε πολύ ώφέλιμος κι' άς έχη και κάποιον δηλητήριο κρυμμένο πάνω του. Τρώει πολλά έντομα πού είνε πραγματικώς επιβλαβή στός κήπους, ο δε κηπουρός σήμερα πρέπει να τόν βλέπει με συμπάθεια μέσα στον κήπο τού. Φυσικά ο μελισσοκόμος δέν τόν συμπαθεί καθόλου, γιατί πολλές φορές ο βάτραχος πηγαίνει και τοποθετείται αντίκρυ από τήν κυψέλη, περιμένοντας να πέσει χάμου καμμιάν κουρασμένη μέλισσα, όπως συμβαίνει συχνά στα μελισσια να παθαίνουν. Άμα πέσει καμμιάν ο φίλος μας με πηδήματα τήν πλησιάζει κι' όταν πάη αρκετά κοντά, τεντώνει τή μακρυνά του γλώσσα ίσα με τή μέλισσα και έπειτα τήν τραβά μαζί με τόν θυμα του, και χράπ τήν καταπίνει ένθουσιασμένος, γιατί τού άρέσει πολύ τόν φαγητό αυτό.

Είνε πολύ διασκεδαστικό να παρακολουθήσετε ένα βάτραχο στό φαγητό του. Κάθε είδος έντομο τού άρέσει, είτε μέλισσα, είτε ακρίδα, είτε σφήκες, είτε άλλο είδος τόν χάρτει με πολλή όρεξη. Έχει όμως και τισ ιδιοτροπίες του στό φαγητό. Θα τόν δῆτε να παίζη με τόν θυμα του πριν τόν φάη, γιατί τού άρέσει να μη τόν σκοτώσει άμέσως, αλλά να τόν ιδῆ να κινῆται κάμποση ώρα πριν τόν χάρη. Να τόν ιδῆτε σε μιάν τέτοια στιγμή όταν πρέκνηται να αρπάξη λ. χ. ένα σκουληκάκι. Τόν σημαδεύει πρώτα καλά, τάν ώμορφα μάτια του λάμπουν κι' έπειτα τεντώνει τή γλώσσα του, τόν αρπάξει και χάρεται να τόν βλέπη εκεί να κινῆται ζωντανό ακόμα. Τι σκληρός! θα πῆτε. Ο βάτραχος όμως δέν τόν κάνη από σκληρότητα. Άπλως θέλει να παίξη, όπως παίζει ή γάτα με τόν ποντίκι πού πιάνει.

Ο βάτραχος καταπίνει σαλιγκάρια μαζί με τόν σόφλι τους, όχι όμως μεγάλα. Καμμιάν φορά τόν σκουληκι

Είχαμε στρατοπεδεύσει σε ένα μέρος θαυμάσιο και στην σεληνοφώτιστη νύχτα ή μυρωδιά τού θυμαριού μας ζωογονούσε.

Στις σκηνές μπροστά αναμένα τάν φαναράκια, και εμείς έτοιμαζόμαστε για τήν μεγάλη επίθεση εναντίον τού έχθρου.

Οί άρχηγοί μας έτρεχαν άπάνω κάτω, οί ένωματάρχες δίνανε διαταγές και ξαφνικά σε κείνη τήν μεγαλόπρεπη ήσυχία άκούστηκε τόν έμβατήριο σάλπισμα τής έφόδου.

Ήταν τρέλλα! Μιάν φοικιαστική άνατριχίλα πλημμύριζε τήν ψυχήν μας. Κάτω εκεί μακρυνά λημέριζαν οί έχθροι. Τόν καθήκον μας προσκαλούσε για τόν άγώνα τού πολέμου τής στιγμής. Η φάλαγγες έτοιμαζόντανε.

Και σιγά σιγά προχωρούσαμε επιβλητικά πρὸς τάν κάτω όπλο ο έχθρός, στρατοπεδευμένος, μας περιμένε.

Σε λίγο είνε άρχίση ή σύγκρουση, ή φάλαγγες έτρεχαν, ή κυκλώσεις έδιναν κι' έπαιρναν στα μονοπάτια τού ξερού βουνοῦ.

Τάν άστέρια τρεμοσβύνανε στον ούρανό και τόν πρωϊνό άεράκι φυσούσε όταν ή σάλπιγγες μας έσοκόπισαν μύνημα χαρῆς παντού, για τή νίκη μας, πού εκεί στην έρημειάν με τόν φῶς τού χλωμού φεγγαριού είνε γίνει.

Ύστερα από λίγο γυρνούσαμε στό στρατόπεδό μας κούρασμένοι με ύπερήφανοι για τήν νίκη μας πού μας έδειχνε ολοφάνερα τί μπορεί να κάμουν ή δυνάμεις όταν είνε ένωμένες σαν ένα σώμα όπως στον άγαπημένο μας και ευγενικό Προσκοπισμό!

Άθήνα

ΠΕΤΡ. Δ. ΓΛΕΖ...

(πρώην πρόσκοπος)

πού αρπάξει και τόν βάζει στό στόμα του ζωντανό, κаторθώνει και τού γλυστρά κι' αυτό έννοχλει πολύ τόν φίλο μας.

Όταν έρθη ο Νοέμβρης, ο βάτραχος παραιτείται έντελώς από κάθε φαγητό και πέφτει σε νηστεία και ύπνο έλον τόν χειμώνα. Μένει εκεί άκίνητος και δε σαλεύει ίσα με τόν Μάρτη.

Μιάν ή δυό φορές τόν χρόνο αλλάζει τόν δέρμα του, τόν όποιο σκάξει πάνω στη ράχη του κι' έτσι τού επιτρέπει να βγη από τόν παληό του πανωφόρι. Βγαίνει ως εξής βάζει ένα πσιινό του ανάμεσα από τάν μπροστινά του πόδια κι' έτσι μπορεί και τραβά τόν πόδι του από τόν δέρμα ακριβώς σαν από μιάν κάλτσα. Όταν βγη από τόν παληό του δέρμα τό... τρώει κι' έτσι αποκτά όχι μόνο καινούργιο δέρμα αλλά και ένα γεύμα έντελώς δωρεάν.

Όσον άφορά τόν δηλητήριο πού περιέχει ο βάτραχος είνε ζήτημα πού δέν ελύθησε ακόμα από τούς επιστήμονες. Σε μερικά ζώα είνε άδολαβής. Λ. χ. χῆνες, κουκουδάγιες και όχιες τρώνε θαυμάσια τούς βατράχους χωρίς να παθαίνουν άπολύτως τίποτε. Άλλα ζώα όμως δηλητηριάζονται.

Ο Μάρτυρας Γιώργος

ΚΙΝΗΣΙΣ Σ. Ε. Π.

ΑΘΗΝΑΙ-ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ 7^{ου} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΒΡΑΒΕΥΕΤΑΙ Ο Κ. Κ. Χ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΥΠ/ΧΗΣ 5 Ο. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ὁ διαγωνισμὸς ἦταν: Μὲ τὰ γράμματα τῆς λέξεως «Κωνσταντινούπολις» νὰ προσπαθήσετε νὰ κάμετε ὅσας λέξεις περισσοτέρας μπορεῖτε. Σὲ κάθε λέξη θὰ μεταχειρίζεσθε ὅσα γράμματα ἔχει ἡ λέξη «Κωνσταντινούπολις». Ἀποκλείονται τὰ κύρια ὀνόματα προσώπων, ποταμῶν, κλπ. Ἀπαντήσεις μᾶς ἔστειλαν πολλοί, ἀληθινὰ πάρα πολλοί. Ἐκεῖνος ποὺ ἐργάσθηκε καλλίτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ μᾶς ἔστειλε ἀσυγκρίτως περισσοτέρας λέξεις εἶπε ὁ κ. Κωνστ. Χρ. Κόκκινος, Ὑπ. 5 Ο. Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος καὶ κερδίζει τὸ βραβεῖο, δηλ. 5 δρ. εἰς μετρητά.

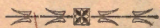
Θὰ ἐκπλαγοῦν βέβαια πολλοὶ ἀπὸ τοὺς λαθόντας μέρος στὸ Διαγωνισμὸ ὅταν ἀκούσουν ὅτι ὁ Κος Κόκκινος μᾶς ἔστειλε 916 λέξεις, ἐνῶ οἱ περισσότεροι ποὺ ἀπήγγησαν δὲν ἔστειλαν οὔτε 96 λέξεις!

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν Διαγωνισμῶν ἀργοῦν τόσο ἐπειδὴ ἡ Διεύθυνση διαρκῶς ἀναβάλλει μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ σταλῇ κάτι καλλίτερο, κάτι ποῦ νὰ μπορῇ νὰ βραβεύσῃ χωρὶς τύψεις συνειδήσεως.

Πάντως τὸ ἄλλο φύλλο ποὺ θὰ ἀφιερωθῇ στὸν Ἀθλητισμὸ, θὰ περιέχει καὶ ἀποτελέσματα εἰς τοὺς περισσοτέρους Διαγωνισμοὺς.

Πρέπει νὰ δηλώσουμε ἀπὸ τῶρα ὅτι ἐὰν σ' ἕνα Διαγῶνισμὸ ἢ ἀπαντήσεις ὅλες δὲν ἀξίζουν τίποτα δὲ θὰ δόθῃ κανένα βραβεῖο.

Ἡ Διεύθυνσις

ΤΟ ΑΝΤΙΤΙΜΟΝ ΔΕΙΠΝΟΥ

Κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ζωῆς του ὁ Σοπὲν ἐν Παρισίοις διαμένων προσεκλήθη ὑπὸ εὐγενοῦς δεσποίνης εἰς δεῖπνον. Ἀφοῦ ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὴν τράπεζαν, ἡ οἰκοδέσποινα παρεκάλεσε τὸν διάσημον μουσικὸν νὰ παίξῃ κάτι ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου. Ὁ Σοπὲν, πάσχων ἄλλως, ἠρνήθη ἐν ἀρχῇ· ἀλλ' ὅταν μὲ τρόπον τὸν ἕκαμαν νὰ ἐνόησῃ ὅτι προσεκλήθη εἰς τὸ δεῖπνον ἴσα ἴσα διὰ τὴν πλῆξῃ, ἐκάθισεν ἀδημονῶν πρὸ τοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ ἔπαιξε θαυμασίαν ἀλλὰ συντομωτάτην σύνθεσίν του. Ἡ οἰκοδέσποινα εὐχαριστοῦσα αὐτὸν παρεπονέθη διὰ τὴν μικρὰν διάρκειαν τοῦ μουσικοῦ τεμαχίου. Τότε ὁ Σοπὲν στενάζων ἀπεκρίθη μὲ τόνον ἰκετευτικόν:

— Ἄχ, κυρία, ἔφαγα καὶ τόσον ὀλίγον!

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ἡ κίνησις τῶν ομάδων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς περιωρίσθη εἰς τὸ κύριον ἔργον τῆς Προσκοπικῆς καθ' ὁμάδος διδασκαλίας ἐν ταῖς λέσχαις καὶ εἰς μικρὰς ἐκδρομάς. Ἐτι δὲ τοὺς τελεσθέντας ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας ὑπὸ τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν ἑλληνικῶν ἀθλητικῶν καὶ γυμναστικῶν σωματείων τὴν 27ην καὶ 28ην ἐξετέλεσαν μετὰ προσκόπων ομάδων Θεσσαλονίκης ἐπίδειξιν τοῦ προσκοπικοῦ βήματος καὶ δρόμου μετὰ φυσικῶν ἐμποδίων. Εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦτο τοῦ δρόμου ἀνεδείχθησαν νικηταὶ πρῶτος ὁ Οἰκονομόπουλος τῆς 11ης Ο. Ἀ., δεῦτερος ὁ Βερνίκος ναυτοπρόσκοπος τῆς 3ῆς Ο. Ἀ. καὶ τρίτος ὁ Γαλάνης τῆς 9ης Ο. Ἀ., οἱ ὅποιοι καὶ ἔλαβον τὸ οἰκειον δίπλωμα διὰ χειρὸς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, Ὅστις ἐν τῷ μεγάλῳ ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ ἐνδιαφέροντι κρηκολούθησεν ἐντὸς τοῦ στίβου ἐπὶ διήμερον ἐκ τοῦ πλησίον ἅπαντα τὰ τελεσθέντα ἀγωνίσματα.

ΣΜΥΡΝΗ

Ὁ Προσκοπισμὸς εἰς τὴν Περιφέρειαν τῆς Σμύρνης ἐπιτελεῖ θαύματα. Εὗρον ἐκεῖ τοὺς ἀνδρας οἱ ὅποιοι συνήθισαν νὰ ἐργάζωνται μὲ ζῆλον καὶ καρδίαν καὶ τοῦ δίδουν τὴν ζωὴν, τὴν κίνησιν, τὴν συστηματοποιημένην ἐργασίαν.

Ἰδρῦθησαν ἐκεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Περιφερειακοῦ Ἐφόρου κ. Δ. Δάλλα, τοῦ ἡγουμένου εἰς πᾶν ἔθνικόν ἔργον, τέσσαρες προσκοπικοὶ σύνδεσμοι συμφώνως πρὸς τὸν ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Δ. Σ. νέον ὄργανισμὸν, ἧτοι δύο ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ ἀνὰ εἰς Πειραιῶν καὶ Μελαντίαν.

Ὑπὸ τὸν πρῶτον Τ. Π. Σ. συνεκροτήθησαν ἤδη 7 ὁμάδες ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν κ. κ. Γ. Παπαδημητρίου, Εὐαγγέλου Ἰωαννίδου, μελῶν ἀμφοτέρων τῆς Π. Ε., Τάσσου Ἀναστασιάδου, Γ. Λοράνδου, Β. Ζηρᾶ, Α. Μητακίδου καὶ Γιαννίκη. Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὰς πρόσκοποι εἶχον τὴν καλὴν ἐμπνευσιν νὰ ἀγοράσουν διὰ κοινοῦ ἐράνου γλυκίσματα, τσουρέκια καὶ αὐγά, τὰ ὅποια ἔφεραν εἰς τὰ ὄρφανὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρφανοτροφείου, μὲ τὰ ὅποια ἀδελφωμένοι ἐώρτασαν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου μὲ ὕμνους, ἄσματα καὶ διάφορα παίγνια.

Ὁ δεῦτερος Τ. Π. Σ. καταρτίζεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀρχῶν τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου «Ἀπόλλωνος» δραστηρίως πρὸς τοῦτο ἐργαζομένων.

Ὁ Τ. Π. Σ. Πειραιῶς ἀνέλαβε τὴν προσκοπικὴν ἐργασίαν μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐργάζονται ἀδύνατος πρὸς προαγωγὴν τῆς προσκοπικῆς ἰδέας. Συνεκροτήθησαν ἤδη δύο ὁμάδες ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν κ. κ. Ν. Ἀνδρεάδκη καὶ Δ. Ὀμήρου.

Ὁ Τ. Π. Σ. Μελαντίας ἔχει συγκροτήσει μίαν ὁμάδα ἐργαζομένην ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ν. Κορσετετζοπούλου.

Ὁ Γλάρος

ΕΝΑ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΑΠΑΝΤΗΜΑ

ΚΥΝΗΓΗΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΠΕΛΩΡΙΟ ΒΟΑ

Τὸ συνταρακτικὸ συναπάντημα ἐνὸς Ἄγγλου μηχανικοῦ μ' ἓνα βόα συσφιγκτῆρα. Ὁ συγγραφεὺς λέει ὅτι ἄκουσε τὴν ἱστορίαν ἀπὸ τὸν ἴδιον μηχανικό. Συνέβηκε στὰ 1902, ἐποχὴ ποῦ ὁ μηχανικός αὐτὸς ἐργάζονταν σὲ κάποιον μέρος τῆς Ἀργεντινᾶς.

Εἶχε συμβῆ ὥστε ἰδιαίτερος τὴν Κυριακὴν ἐκείνη ὁ Τρέβελαν, ὁ βοηθὸς μηχανικός, ἦταν ὁ μόνος λευκὸς ποῦ ἔμεινε στὸ στρατόπεδο.

Ξαπλωμένους ἀναπαυτικὰ πάνω στὴ κορυφὴ τῆς λαγκαδιᾶς, κυτιοῦσε μὲ νοχέλια πάνω ἀπὸ τὰ βουρλωμένα νερὰ τοῦ Παράνα τὴ μακρὰ σειρὰ τῶν νησιῶν, ποῦ ἀπλώνονταν μπροστά του πάνω στὸν ὀρίζοντα κι' ἐχάνονταν στὸ βάθος μέσα στὴν τρεμουλιαστὴν ἀχλὺ τῆς ζέστης. Ἐνῶ ρουφοῦσε συνεχῶς τὴν πίπα του συλλογίζονταν πῶς θὰ ἤμποροῦσε νὰ περάσῃ καλλίτερα τὴν ἡμέρα του.

Στὸ τέλος ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ ἓναν περίπατο ἴσαμε τὸ χωριό. Σηκώθηκε λοιπὸν, ξεντώθηκε κι' ἐτοιμάσθηκε νὰ πάῃ νὰ βρῆ τ' ἄλογό του.

Ἦταν μεσημέρι ὅταν ὁ Τρέβελαν ἔφτασε στὸ χωριό. Ἀφοῦ ψώνισε διάφορα πράγματα ἐκαβαλίκευσε ξανά και ξεκίνησε γιὰ πίσω. Εἶχε ὅμως ἀργήσῃ πολὺ στὸ χωριό. Δὲν ἐβιάζονταν και πολὺ νὰ γυρίσῃ γιατί ἡ ζέστη ἦταν τρομερή. Ὅταν ὅμως ἐπροχώρησε λιγάκι εἶδε πῶς ὁ καιρὸς ἄρχισε νὰ δείχνῃ ἀπειλητικὲς διαθέσεις.

Παχὰ, μαῦρα σύννεφα ἀνέβαιναν στὸν οὐρανὸ, οὔτε ἡ παραμικρὴ πνοὴ αὔρας δὲ φυσοῦσε, ἐνῶ κάθε τόσο ἀκούονταν ἀπὸ πολὺ μακρὰ τὸ μούγκρισμα τοῦ κεραυνοῦ στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα. Νὰ τὸν βρῆ ἡ μεγάλη καταιγίδα ποῦ φαίνονταν πῶς ἔρχονταν δὲν ἦταν καθόλου ἀστεῖο πρᾶγμα και γιὰ τοῦτο, ἀφοῦ μάλωσε τὸν ἑαυτό του ποῦ στάθηκε τόσο ἀπρονοήτος και ἔχασε τόσες ὥρες στὸ χωριό, δίχως κανένα λόγο, ἐχτύπησε τὸ καταϊδρωμένο ἄλογό του γιὰ νὰ τρέξῃ γρήγορα. Ἐπὶ μισὴ ὥρα ἔτρεχεν ἔτσι, ἔπειτα ἐτράβηξε τὸ λουρί ξαφνικά, ἐσταμάτησε τὸ ἄλογό του και ἐκάρφωσε τὸ βλέμμα του μὲ ἀνησυχία πρὸς τὰ νοτιοδυτικά. Ὁ σταθμὸς πρὸς τὸν ὁποῖον κατηνύνητο ἀπεῖχε ἀκόμα δέκα ὀλόκληρα μίλια, ἐφαίνονταν δὲ καθαρὰ πιά ὅτι δὲ θὰ μπορούσε νὰ προκάνῃ πρὶν ξεσπάσῃ ἡ μπόρα.

Γι' αὐτὸ ἀναγκάσθηκε νὰ καταφύγῃ σ' ἓναν σταθμὸ παρατημένο, τοῦ ὁποῖου τὴν ὑπαρξὴ ἐγνώριζαν ὅλοι οἱ γύρω κατοικοῦντες. Ἀπεῖχε μισὸ μίλι μόνον. Χωρὶς νὰ χάνῃ καιρὸ κεντάει τ' ἄλογό του και ὕστερ' ἀπὸ τέσσαρα πέντε λεπτά φτάνει στὸ σταθμὸ.

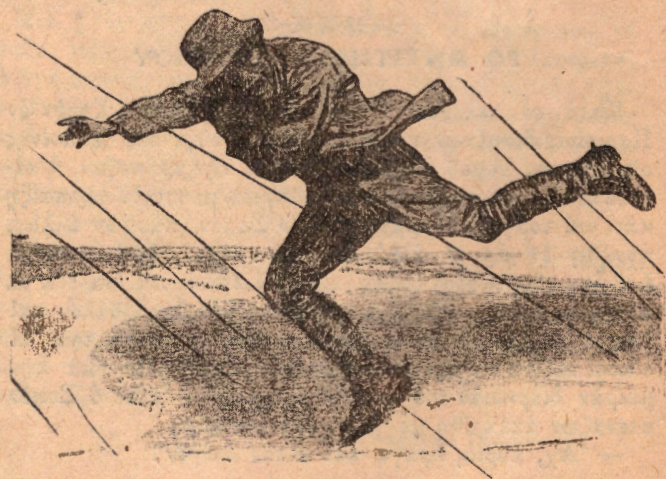
Τὸ σπίτι αὐτὸ ἦταν ἐτοιμόροπο, μισογκρεμισμένο, ἐρείπιο σχεδόν.

Ἀφοῦ ἔδεσε τ' ἄλογό του σὲ μιὰ κολόννα τῆς βεράντας, ἐξεκίνησε νὰ πάῃ νὰ ἐξετάσῃ τὸ μέρος. Ὅλα τὰ παράθυρα ἦσαν χωρὶς τζάμια, ἐνῶ τὰ περισσότερα παραθυρόφυλλα ἔλειπαν. Τελειώνοντας τὴν ἐρευνά του, ἐδιάλεξε τέλος τὸ καταφύγιό του, ἓνα μεγάλο μὲ τέσσαρα παράθυρα δωμάτιο ποῦ βλεπε πρὸς τὰ βορειοδυτικά.

Παντοῦ ἡ σκόνη ἦταν παχὰ, ὅλος δὲ ὁ τόπος ἐνέπνεε μιὰ περιεργὴ μελαγχολία.

Ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρες ἐφυσοῦσε ὁ Ἔλ Νόρτε (ὁ Βορρῆς) και σήμερα ὁ ἀνεμὸς φυσοῦσε σὰν ζέστη ποῦ βγαίνει μέσ' ἀπὸ ἀναμμένο καμίνι. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀτμοσφαῖρα φαίνονταν ὡς νὰ περιμένε βουβὴ τὸ ξεσπασμα τῆς μπόρας. Ὁ Τρέβελαν καθισμένος σ' ἓνα παλὸ κάθισμα τῆς κάμαρας ἐκάπνιζε πάντα τὴν πίπα του. Ὑστερ' ἀπὸ μερικὲς στιγμὲς ἐσηκώθηκε και πῆγε στὸ παράθυρο γιὰ νὰ ἰδῆ ἔξω.

Ὁ οὐρανὸς παρουσίαζε ἓνα περιεργότατο θέαμα. Ἐμοιαζε σὰν ἀπέραντη θάλασσα, ποῦ φούσκωνε μὲ πέλωρια σταχτὴ και πράσινα κύματα. Θάλεγε κανεὶς πῶς ὅλο τὸ στερέωμα ἐπρόκειτο νὰ σπάσῃ κομμάτια και νὰ πέσῃ πάνω στὴ γῆ. Γυρίζοντας τὸ βλέμμα του πρὸς τὰ νοτιοδυτικά εἶδε πῶς ὁ ὀρίζων δὲν ἦταν πιά καθαρός. Ἐνόμιζε πῶς ὁ οὐρανὸς και ἡ γῆ ἀνακατώνονταν σὲ μιὰ κοκκινωπὴ καταχνιά. Ἦξερε πῶς αὐτὴ ἡ καταχνιά ἦσαν παχὰ παραπετάσματα ἀπὸ σκόνη—ὁ ἀσφαλὴς προάγγελος τῆς μπόρας ποῦ θ' ἀκολουθοῦσε. Ἐνῶ κύτταζε ἀκόμα, τὰ οὐράνια ξαφνικά ξεσχίθηκαν ἀπὸ μιὰ μεγάλη ἀστραπή. Τὴν ἴδια στιγμὴ ἓνας ἐκκοφαντικὸς κρότος βροντῆς ἐτάρραξε τὴν ἡρεμία τῆς φύσεως και ὁλόκληρη ἡ ἀτμοσφαῖρα ἐφαίνονταν πῶς ἀνακατώθηκε στὸν κεραυνὸ ποῦ τὴν διέσχισε. Κλονισθεὶς ὁ Τρέβελαν ἀπὸ τὴ δύναμη τοῦ κεραυνοῦ, ποῦ δὲν εἶχε πέσει και πολὺ μακρὰ, ἔφυγε ἀπὸ τὸ παράθυρο, πῆγε κι' ἐκάθησε στὸ ἴδιο κάθισμα κι' ἐπερίμενε τὴ μπόρα. Δὲν ἐχρειάστηκε και πολὺ νὰ περιμένῃ. Ξαφνικά τὸ σπίτι ἄρχισε νὰ τρέμῃ ἀπὸ μιὰ δυνατὴ σβιλὰδα ἀνέμου, ἐν ὅλη ἡ ἀτμοσφαῖρα ἔγινε παχὰ ἀπὸ σκόνη.

Ἐπειτα ἀκολούθησε μιὰ σύντομη διακοπή, τὴν ὁποία ἀμέσως ἀκολούθησε μιὰ δυνατότερη σβιλάδα.

Τώρα ὁ ἀέρας ἐδονεῖτο ἀπὸ ἓνα περίεργο βουΐσμα, ἐνῶ ἀπὸ μακρὰ ἓνας ὑπόκωφος ἦχος, σὰν μουγκρητό, ἐπληττε τ' αὐτιά του. Οἱ ἦχοι αὐτοὶ διαρκῶς ἐμεγάλωναν κι' ἐγίνονταν πυκνότεροι μέχρις ὅτου μιὰ μεγάλη βοή ξέσπασε καὶ ὀλόκληρο τὸ χτίριο ἔτρεμε, λὲς καὶ θὰ σωριάζονταν χάμου κομμάτια.

Ὁ θόρυβος ἦταν κάτι ἀπερίγραπτο· ὁ κρότος τοῦ κεραννοῦ πνίγονταν μέσα στὴ φασαρία ποῦ γίνονταν ἀπὸ τὸ χαλάτσι καὶ τὸ τρομερὸ βουητὸ τοῦ ἀνέμου.

Ὁ Μορίνο, ὁ σκύλος τοῦ σταθμοῦ, εἶχ' ἀκολουθήσει τὸν Τρέβελλαν μέσα στὸ σπίτι καὶ τώρα εἶχε συμμαζευθῆ πρὸς στά πόδια του. Ἄν καὶ δὲν μπορούσε νὰ τ' ἀκούσῃ ἀπὸ τὸ χαλασμὸ κόσμου ποῦ γίνονταν ἔξω ἐν τούτοις ἔβλεπε πῶς τὸ φτωχὸ σκυλὶ οὐρλιαζε κατατρομαγμένο. Ἐγυρε καὶ τοῦ χαΐδεψε τὸ κεφάλι γιὰ νὰ τὸ παρηγορήσῃ.

Ἐξαφνα τὸ θόρυβο τοῦ χαλαζιοῦ διεδέχθη ραγδαία βροχή, σωσιὸς κατακλυσμός, ἐνῶ ἡ διαπεραστικὴ κραυγὴ τοῦ ἀνέμου ἔπεσαν σ' ἓνα ὑπόκωφο μουγκρητό.

Τὸ χειρότερο μέρος τῆς καταιγίδος εἶχε παρέλθει πιά καὶ ὁ Τρέβελλαν τὸ συλλογίζονταν αὐτὸ ὄχι μὲ μικρὴν εὐχαρίστηση. Νὰ βγῆ ὅμως δὲν μπορούσε γιὰτὶ ἔξω τὸ ἔδαφος εἶχε γίνεи λίμνη καὶ μιὰ τοῦτο ἐξακολούθησε νὰ καπνίζῃ παραδομένος στὶς συλλογές του.

Τοῦ ἔρχονταν στὸ μυαλὸ τώρα ἡ τραγικὴ ἱστορίαις ποῦ εἶχ' ἀκούσῃ νὰ διηγοῦνται γιὰ τὸ σπίτι αὐτὸ ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ὁποίου βρίσκονταν.

Κανεὶς δὲν θὰ ἔστεργε ποτὲ νὰ πλησιάσῃ τὸ σπίτι αὐτό, ἀφοῦ νύχτωνε, ἔστω καὶ κατὰ ἓνα μίλι, γιὰτὶ οἱ ἄνθρωποι ποῦ πέ-

ρασαν μιὰ ὀλόκληρη νύχτα ἐκεῖ μέσα σὲ διάφορες ἐποχές, χάθηκαν, δίχως νὰ μάθῃ ποτὲ κανεὶς μὲ τι τρόπο ἐχάθηκαν.

Τὸ ρεμβασμὸ τοῦ διέκοψε ἡ περίεργη συμπεριφορὰ τοῦ σκύλου.

Εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος τοῦ δωματίου ὑπῆρχε ἓνα παλιὸ ἀρμάρι, πρὸ τοῦ ὁποίου πῆγε κι' ἐστάθηκεν ὁ Μορίνο οὐρλιάζοντας δαιμονισμένα, δείχνοντας τὰ δόντια του καὶ μὲ τρίχες ἀνορθωμένες.

Ὁ Τρέβελλαν τὸν ἔκραξε, ἀλλ' ὁ σκύλος δὲν ἔδωσε οὔτε προσοχὴ στὴ φωνή του. Μὲ τὴν οὐρὰ του ἀνάμεσα στὰ σκέλια ἐξακολουθοῦσε νὰ σκούζῃ ἄγρια, ὑποχωρόντας συγχρόνως ἀργὰ ἀπὸ τὸ ἀρμάρι. Ἐπὶ τέλους ἐστράφη ἀπότομα, ὤρμησε στὸ παράθυρο κι' ἐπήδησεν ἔξω.

Ἀπορῶν μὲ τὸ περίεργο αὐτὸ φέρεσιμο τοῦ ζώου, ὁ Τρέβελλαν ἦταν ἔτοιμος νὰ σηκωθῆ γιὰ νὰ πάῃ νὰ ἰδῆ τι ἦταν ἐπὶ τέλους μέσα στὸ ἀρμάρι, ὅταν τοῦ φάνηκε πῶς ἡ θύρες τοῦ ἀρμαριοῦ ἀνοίγαν σιγά—σιγά. Τὴν ἴδια στιγμὴ μιὰ ἄσχημη μυρουδιά ἀπὸ κάτι σάπιο τοῦ χτύπησε τὴν ὄσφρησιν. Μὴ ξέροντας τι νὰ ὑποθέσῃ ἔμεινε στὴ θέσῃ του μὲ τὰ μάτια του καρφωμένα στὶς θύρες τοῦ ἀρμαριοῦ, ὅταν ἀργὰ, πολὺ ἀργὰ ἀνοίξαν καὶ ἀπὸ τὸ βάθος εἶδε δυὸ τρομερὰ μάτια ποῦ τὸν κυττοῦσαν κατάματα.

Ἦταν ἀκόμα πολὺ σκοτεινὰ καὶ γιὰ τοῦτο δὲν μπόρεσε νὰ καταλάβῃ σὲ τί εἶδους πλάσμα τὰ μάτια ἐκεῖνα ἀνῆκον. Ἐπειτα τὰ μάτια ἐπροχώρησαν πρὸς τὸ μέρος του καὶ εἶδε καθαρὰ πιά ὅτι μπροστά του ἦταν ἓνα φεῖδι, προφανῶς ἀπὸ τὸ εἶδος τῶν συσφιγκῆρων. Καθὼς τὸ κεφάλι καὶ ὁ λαιμὸς τοῦ θηρίου ἐπροχωροῦσαν σιωπηλὰ κατ' ἐπάνω του κατάλαβε, ὅτι εἶχε νὰ κάμῃ μὲ φεῖδι πελωρίου μεγέθους, τοῦ ὁποίου τὸ σῶμα εἶχε χρῶμα ἄσπρο θολό, ἀποκλείνοντας πρὸς τὸ σταχί, μὲ σκούρα μαβιά μπαλώματα. Ποτὲ δὲν εἶχε ἀκούσει οὔτ' ἐδιάβασε γιὰ τέτοιο εἶδος φεῖδι.

Χωρὶς νὰ χάσῃ οὔτε δευτερόλεπτο μ' ἓνα πηδῆμα βρέθηκε ἀμέσως στὸ παράθυρο, ἐνῶ ἓνα φρικῶδες σφύριγμα τὸν ἀκολούθησε. Δίχως νὰ σταματήσῃ πηδᾷ καὶ τρέχει πρὸς τὸ ἄλογό του. Πρὸς μεγάλη του ὁμως ἀπελπισία βλέπει ὅτι τὸ ἄλογό του δὲν ὑπῆρχε στὴ θέσῃ του. Τὸ δυστυχισμένο ζῶο τρομαγμένο ἀπὸ τὴν μπόρα εἶχε κόψει τὸ σχοινί, μὲ τὸ ὁποῖον ἦταν δεμένο κι' ἔφυγε. Ἐκείνη τῇ στιγμῇ ὁ Τρέβελλαν ἔρριξε μιὰ γρήγορη ματιὰ πίσω του. Τὸ θηρίο εἶχε περάσῃ τὸ παράθυρο καὶ μὲ μεγάλη ταχύτητα γλιστροῦσε κάτω, σφυρίζοντας μὲ φρικώδη τρόπο.

Ὁ Τρέβελλαν τὸ βάλει στὰ πόδια τρέχοντας τυφλὰ χωρὶς νὰ ξέρῃ ποῦ πῆγαινε. Πόσην ὥρα ἐβάσταξε τὸ τρομερὸ αὐτὸ κυνήγι, δὲ θὰ μπορούσε νὰ πῆ. Πολλὲς φορὲς γλύστρησε μέσα στὴν παχυὰ λάσπη καὶ λίγον ἔλειψε νὰ κυλισθῆ χάμου.

Π. ΠΑΡΑΓΕΤΑΚΗΣ

Η «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ»,
 ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ Σ. Ε. Π.
 ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ
 ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ 4 ΔΡ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 11, ΑΘΗΝΑΙ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Σ. ΔΕΒΑΡΗΣ

1 Μαΐου, 1919

Οι Πρόσκοποι Σμύρνης.

Με χαρά και ἐθνικὴν ὑπερηφάνεια ἀκούσαμε ἀπὸ τὸν ἴδιον ἔφορο τῶν Προσκόπων Σμύρνης κ. Δ. Δάλλα, ποὺ ἐπισκέφθη κατ' αὐτὰς τὴν Ἀθήνα μαζὺ μὲ τοὺς Συμυρνοὺς Πρόσκοπους, οἱ ὁποῖοι ἤρθαν νὰ λάβουν μέρος στοὺς Πανελληνίους ἀγῶνες τοῦ Σταδίου, γιὰ τὴν πρόοδο καὶ ζήλο τῶν Προσκόπων τῆς Σμύρνης. Κι' ἂν τὰ ἐξωτερικὰ πράγματα δὲν ἦσαν τέτοια ὥστε νὰ μὴ μποροῦν νὰ ἐκδηλώσουν ἀκόμα ὅπως θέλουν καὶ ὅπως ξέρουν τὴ δράση τους, θ' ἀκούαμε πολλὴν περισσότερα βέβαια. Ἄς εἶνε. Εἴμαστέ βέβαιοι πρὸς πολλὴν ἡμέρας μᾶς χωρίζουν πλὴ ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ εἶνε περὶ τὴν κάθε ἐπιφυλακτικότης. Ὁ κ. Δάλλας μᾶς ἔφερε καὶ τὰ χρήματα ποὺ ἡ ὁμάδες Σμύρνης ἐμάζωσαν γιὰ τὸν ἔρανο τῶν ἀδελφῶν Προσκόπων Σεροῶν καὶ Καβάλλας, τὰ ὁποῖα ἀνέχονται εἰς 110 δραχμῆς, ὡς ἐξῆς: Ἡ Β'. Ο. (ἀρχηγὸς ὁ κ. Εὐάγ. Ἰωαννίδης) ἔδωσε 30 δρ., ἡ Γ'. Ο. (ἀρχηγὸς ὁ κ. Ἀναστασιάδης) δρ. 12.50, ἡ Δ'. Ο. (ἀρχ. ὁ κ. Γ. Δοράνδος) δρ. 10, ἡ Ε'. Ο. (ἀρχ. ὁ κ. Ζηρᾶς) δρ. 14.50, ἡ ΣΤ'. Ο. Σχολῆς Εὐαγγελιστρίας (ἀρχ. ὁ κ. Α. Μητακίδης) δρ. 30. καὶ ὁ κ. Δάλλας συνεπλήρωσε τὸ ποσὸν μὲ 13 δραχμῆς. Οὕτω ὁ ἔρανος μέχρι σήμερον, προστιθεμένων καὶ τῶν 1906.90 δραχ. ἀπὸ προηγούμενες εισφορές, φθάνει στὸ ποσὸν τῶν 1016.90 δραχῶν.

Η ἀντιπροσωπείες.

Ὅπως σᾶς εἶπαμε στὸ προηγούμενο τεῦχος, ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» ἀπεφάσισε νὰ τροποποιήσῃ τὴν ἐκλογὴν γιὰ τοὺς ἀντιπροσώπους. Σὲ κάθε ὑποψήφιο ποὺ γράφει ἕναν ἐτήσιο συνδρομητὴν θὰ προσιδένται 25 ψήφοι, κάθε δὲ ὑποψήφιος ποὺ πούλαει βιβλία τῶν Ἐκδόσεων τοῦ Σ. Ε. Π. ἔχει γιὰ κάθε βιβλίο 5 ψήφους. Αὐτὸ ἰσχύει γιὰ ὅσους διέδωσαν βιβλία ἢ ἔγραψαν συνδρομητὲς ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου. Ἄς σπεύσουν λοιπὸν τὰ παιδιά νὰ μᾶς ποῦν πόσους ἔγραψαν, ποῦ θέλουν νὰ γράψουμε τοὺς ψήφους ποὺ δικαιῶνται νὰ πάρουν. Τὰ μέχρι τοῦδε σταλέντα ψηφοδέλτια ὄχι μονάχα ἰσχύουν ἀλλὰ καὶ καθένα θὰ λογαριασθῇ ἴσον μὲ δύο ψήφους. Στὸ ἐπόμενο τεῦχος θὰ σᾶς ποῦμε κι' ἄλλες λεπτομέρειες καὶ θὰ ἰδῆτε διὰ γιὰ νὰ πιτύχετε δὲ χρειάζεται νὰ ἐξοδεύσετε καθόλου χρήματα.

Τὸ ἐπόμενο τεῦχος.

Τὸ ἐπόμενο τεῦχος θὰ ἀφιερωθῇ στὸν ἀθλητικὸν καὶ καὶ θὰ περιέχῃ τὴν εἰκόνας πολλῶν ἀθλητῶν γνωστῶν

ἰδίως ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐβραβεύθησαν στοὺς προχθεσινούς Πανελληνίους ἀγῶνες στὸ Στάδιο. Ἐπίσης θὰ σᾶς δώσουμε καὶ μερικὰ ἄρθρα περὶ ἀθλητισμῶν ὁ ὁποῖος τόση μεγάλη σχέση ἔχει μὲ τὸν προσκοπισμὸν. Εἴμαστε βέβαιοι, διὰ οἱ Πρόσκοποι θὰ διαβάσουν μὲ πολλὴν ἐνδιαφέρον κάθε τι ποὺ ἀφορᾷ τὸν ἀθλητισμὸν καθὼς καὶ ὅσα παιδιά, ἂν καὶ δὲν ἐγειναι ἀκόμα πρόσκοποι, ἐν τούτοις περιμένουν νὰ συσταθῶν ὁμάδες στὰ μέρη των καὶ ταχθῶν ἀμέσως.

Ὁ Κοντορεβιθούλης.

Πάλι μᾶς παρότησε ὁ Κοντορεβιθούλης. Τί νὰ συμβαίνει τάχα; οὔτε γράμμα του ἐλάβαμε ποὺ νὰ μᾶς ἐξηγῆ τοῦλάχιστον τοὺς λόγους τῆς σιωπῆς του. Φυσικὰ πολλοὶ μικροὶ ἀναγνώσται μᾶς, εἰς τοὺς ὁποίους εἶνε ἰδιαίτερος συμπαθητικὸς ὁ συννομήλικός των συγγραφεὺς καὶ ἐφευρέτης, τὸν ἀποζητοῦν. Τοὺς βεβαιώνουμε, διὰ θὰ ἐξακριβώσουμε μὲ κάθε τρόπο τί ἐγεινε καὶ θὰ τὸν παρουσιάσουμε πάλι στὸ ἐπόμενο τεῦχος. Ποιὸς ξέρει μπορεῖ νὰ σκαρώνη καμμιά νέα ἐφεύρεση, ἂν δὲν ἀσχολεῖται μὲ νέο συνέδριο εἰρήνης, κατόπιν τῆς ἀποτυχίας τοῦ τελευταίου.

Ἐνα περιοδικό.

Με μεγάλη χαρὰ ἀγγέλλουμε τὴν ἔκδοσιν ἑνὸς σοβαροτάτου περιοδικοῦ ποὺ βγαίνει τὸ Σάββατο, 11 Μαΐου, μὲ τίτλον «Ἑλληνικὰ Φύλλα». Τὸ περιοδικὸ αὐτὸ θὰ εἶνε μιὰ ἐπιθεώρηση ἐφάμιλλη τῶν καλῶν εὐρωπαϊκῶν. Θὰ περιέχῃ ἄρθρα καὶ μελέτας ἀπὸ τοὺς καλλιτεροὺς λογογράφους μᾶς, ἐκλεκτὴ φιλολογία—ὄχι ἀνοητοῖς ἀπὸ ἐκείνες ποὺ προσφέρουν τὰ περισσότερα λαϊκὰ περιοδικὰ—καλλιτεχνικὴ κίνηση γραμμὴν ἀπὸ εἰδικούς, ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ἐπιθεώρηση, πολλὰ καλὰ ποιήματα καὶ χίλια δὴνὸν πράγματα ποὺ θὰ θέλῃ κανεὶς νὰ ἰδῇ σ' ἕνα περιοδικὸν ἑλληνικόν.

Ὁ Ἀρχισυντάκτης

ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΞΟΤΑΤΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Τὸ παραδοξότερον ξενοδοχεῖον τοῦ κόσμου εἶναι ἀνατιρητήτως τὸ ἐν Καλλιφορνίᾳ, παρὰ τὴν ἀπὸ Σάντα Κρούζ εἰς Σάν Γιοζέ δημοσίαν ὁδόν. Ἐν Καλλιφορνίᾳ ὡς γνωστὸν φύονται τὰ μέγιστα δένδρα τῆς Γῆς, (ἢ λεγομένη Σεκουῖα ἢ γιγάντειος), τοῦτο δ' ἔκρινε καλὸν νὰ χρησιμοποίησῃ πρὸς πρακτικώτατον σκοπὸν Ἀμερικανός τις ἐπιχειρηματίας. Διεσκεύασε λοιπὸν μιαν συστάδα τοιοῦτων δένδρων εἰς ξενοδοχεῖον, ἀπαλλαγείς οὕτω τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς καὶ παντὸς ἐνοικίου. Τὸ κοίλωμα τοῦ κορμοῦ ἑνὸς τῶν μεγαλειτέρων ἐκ τῶν δένδρων ἐκείνων, ἔχοντας περιφέρειαν 22 μέτρων μετεποίησεν εἰς αἶθουσαν, εἰς ἐστιατόριον δὲ τὸ παρακείμενον εἰς αὐτὸ κηπᾶριον περιφρασσόμενον δι' ἀναρριχητικῶν φυτῶν. Εἰς τὰ κοιλώματα τῶν ἄλλων δένδρων ἐγκατέστησε κοιτῶνας, ἐσκευασμένους καταλλήλως δι' ἐπίπλων, τὸ μαγειρεῖον καὶ τὰ δωμάτια τῶν ὑπηρετῶν.

ΕΝΑΣ ΚΑΛΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Για τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! φωνάζω μιὰ μέρα στὸν ὑπηρέτη μου μὲ θυμὸ· εἶνε ἡ τρίτη φορὰ ὅπου σοῦ λέω νὰ μάγοράσης μιὰ βούρτσια. Τί κούτσουρο! Τί ζῶο!

Δὲν εἶπε τίποτε· καὶ χθές, σ' ἓνα ὁμοιο μάλωμα, δὲν ἐβγάλε πάλι λέξη. Κι' εἶνε τόσο τακτικός, ἔλεγα μέσα μου: δὲν ἤξερα τί νὰ ὑποθέσω...

— Πήγαινε νὰ βρῆς ἓνα πανί, νὰ μοῦ καθαρίσης τὰ παπούτσια.

Ἐνῶ ἐφευγε, μετάνιωσα ποῦ τὸν κακομεταχειρίστηκα. Ὁ θυμὸς μοῦ πέρασε ἐντελῶς, ὅταν τὸν εἶδα μὲ τὴ προσοχὴ ξεσκόνιζε τὰ παπούτσια, χωρὶς νὰ ἐγγίξῃ τῆς κάλτσες μου.

Ἀκούμπησα ἐπάνω του τὸ χέρι μου γιὰ νὰ τοῦ δείξω πῶς δὲν ἤμουναι πιὰ θυμωμένος.

Τί! λέγω μέσα μου, ὑπάρχουν λοιπὸν ἄνθρωποι ποῦ καθαρίζουν τὰ παπούτσια τῶν ἄλλων γιὰ χρήματα;

Αὐτὴ ἡ λέξη μ' ἐφώτισε. Ξαφνικὰ θυμήθηκα, ὅτι ἀπὸ πολὺ καιρὸ δὲν εἶχα δώσει τίποτε στὸν ὑπηρέτη μου.

— Γιαννάκη, τοῦ λέω, τραβώντας τὸ πόδι μου, ἔχεις λεπτὰ;

Σ' αὐτὴ τὴν ἐρώτηση ἓνα χαμόγελο χαρᾶς ἐφάνηκε στὰ χεῖλη του.

— Ὅχι κύριε, εἶνε ὀκτὼ ἡμέρες ποῦ δὲν ἔχω πεντάρα· ἐξόδεψα ὅλες μου τίς οἰκονομίες γιὰ τὰ μικροψώνια σας.

— Καὶ γιὰ τὴ βούρτσια... ἔ;

Χαμογελοῦσε ἀκόμα. Μποροῦσε νὰ πῇ στὸν κύριό του: «Ὅχι, δὲν εἶμαι ξεροκέφαλος οὔτε ζῶο. Πληρώστε μου τὰ 25 φράγκα ποῦ μοῦ χρωστάτε καὶ θὰ σᾶς ἀγοράσω τὴ βούρτσια».

Προτίμησε ὅμως νὰ τὸν κακομεταχειρισθῶ, παρὰ νὰ κάμῃ ἐμένα τὸν ἀφέντη του νὰ κοκκινίσῃ ἀπὸ ντροπῆ.

— Νά, Γιαννάκη τοῦ λέω, πάρε, τρέξε, ν' ἀγοράσης τὴ βούρτσια.

Μὰ κύριε, θὰ μείνετε ἔτσι, μ' ἓνα παπούτσι ἄσπρο καὶ τᾶλλο μαῦρο;...

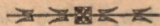
Πήγαινε, σοῦ λέγω, ν' ἀγοράσης τὴ βούρτσια ἄφησε αὐτὴ τὴ σκόνη στὸ παπούτσι μου!...

Ἐφυγε. Πῆρα τὸ πανί καὶ καθάρισα σιγά-σιγά τὸ ἄλλο μου παπούτσι, ὅπου χωρὶς νὰ τὸ θέλω ἔπεσε ἓνα δάκρυ μετανόιας...

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

ΔΗΜ. ΜΑΝΙΑΤΗΣ

Ἐν/χης 2.0. Πειραιῶς

ΤΑ ΥΔΑΤΑ ΤΟΥ ΝΙΑΓΑΡΑ

Ἀμερικανὸς τις μηχανικός ὑπελόγησεν ὅτι ἡ ποσότης τῶν ἀπὸ τοῦ καταρράκτου τοῦ Νιαγάρα καταπιπτόντων ὑδάτων εἶναι κατὰ μέσον ὄρον 500 χιλιάδες κυβικῶν μέτρων κατὰ λεπτόν. Διὰ τῶν ὑδάτων τούτων δύναται νὰ πληρωθῇ ἐντὸς πέντε ὥρων δεξαμενὴ ἔχουσα ἐμβαδὸν 500 στρεμμάτων καὶ βάθος 300 μέτρων· ἢτοι ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ ἐν Παρισίοις Μεδίον τοῦ Μαρτίου, ὅπερ ἔχει ἐμβαδὸν 500 στρεμμάτων περιφράσαστο πανταχόθεν, καὶ ἐχύνετο εἰς αὐτὸ ὁ Νιαγάρας, ἐντὸς πέντε ὥρων θὰ ἐκάλυπτε τὴν κορυφὴν τοῦ πύργου Ἀίφελ.

ΧΑΡΤΟΠΑΙΞΙΑ ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον ἀναφέρεται περὶ τοῦ γνωστοῦ γάλλου συγγραφέως καὶ ποιητοῦ Μερύ:

Ὁ Μερὺ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἦσαν προσκεκλημένοι εἰς τὸν οἶκον εὐγενοῦς τινος. Ἐκεῖ ὁ Μερὺ ἐστρώθη εἰς τὸ ἐκαρτὲ μετὰ τινος κυρίου τὸν ὁποῖον τότε πρῶτον ἐγνώρισεν. Ὁ κύριος αὐτὸς τὸν ἐκέρδιζεν ἀλύπητα· ὁ Μερὺ ἐπέεσμονεν, ἔσκαζεν, ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁ ἄλλος ἀτάραχος πάντοτε καὶ ψυχρότατος εἶχε φθάσῃ εἰς κέρδος 1500 φράγκων τὰ ὁποῖα ἐπαίζοντο ἐπὶ λόγῳ. Ὁ ἀτυχῆς συγγραφεὺς ἀπεγνωσμένως τότε λέγει:

— Τὰ παίζομεν ὄλα;

— Ὅπως ἐπιθυμεῖτε; ἀποκρίνεται εὐγενῶς ὁ ἀντίπαλος.

Ὁ Μερὺ παίζει διὰ τρεμούσης χειρὸς καὶ πάλιν χάνει. Τρεῖς χιλιάδας φράγκων πῶς θὰ τὰς πληρῶσῃ!.. Ὁ οἰκοδεσπότης ὅστις παρηκολούθει μειδιῶν τὸ παιγνίδιον, παρεμβλίνει τότε καὶ λέγει πρὸς τὸν Μερὺ:

— Φίλε μου, αἱ τρεῖς χιλιάδες φράγκων θὰ μετρηθοῦν εἰς τὸν κύριον εὐθὺς καὶ σὺ θὰ μοῦ τὰς χρεωστῆς καὶ θὰ μοῦ τὰς πλυρώσης ὅταν εὐκολυνθῆς, ἀλλ' ὑπὸ ἓνα ὄρον.

— Ποῖον; ἐρωτᾷ ὁ Μερὺ.

— Ἐντὸς μιᾶς ὥρας θὰ γράψῃς ἐξήντα στίχους περὶ ὄλων τῶν προσκεκλημένων ἐδῶ ἀπόψε καὶ θὰ τοὺς πειράξῃς ὀλίγον ἢ θὰ τοὺς ἐπαινήσης κατὰ τὴν ὄρεξίν σου.

Ὁ ποιητὴς ἐκάθισεν εἰς μιαν γωνίαν πρὸ μικρᾶς τραπέζης καὶ μετὰ μιαν ὥραν ἀπέτεινε πρὸς τὴν ὀμήγουριν εὐφυστάτον στιχοῦργημα, ἐν μέσῳ γενικῶν ἐπευφημιῶν καὶ γελώτων.

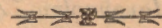
Ἀφοῦ ἐτελείωσεν, ὁ οἰκοδεσπότης πλησιάζει καὶ ἀφιγῶν τὴν χεῖρα λέγει.

— Σ' εὐχαριστῶ πολὺ, Μερὺ καὶ τώρα μάθε ἀκόμη ὅτι δὲν μοῦ χρεωστεῖς τίποτε. Ὁ κύριος μὲ τὸν ὁποῖον ἐπαιξες εἶνε ταχυδακτυλογράφος καὶ ἠμποροῦσε νὰ σὲ κερδίξῃ ἕως αὐρίου. Τὸν παρεκάλεσα νὰ μεταχειρισθῇ εἰς βάρος σου τὴν τέχνην του διὰ ν' ἀπολαύσωμεν ἡμεῖς τὴν ἰδικήν σου.

Ὁ Μερὺ τότε ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ταχυδακτυλογράφον:

— Σᾶς συχαίρω, κύριε, λέγει, διὰ τὴν ἐπιτηδειότητά σας. Κάνετε πραγματικῶς θαύματα. Καὶ τὸ μεγαλεῖτερον δὲν εἶνε ποῦ μ' ἐκερδίσατε, ἀλλὰ ποῦ μ' ἐκάματε νὰ χύσω κρῦον ἰδρώτα μὲ ὄλην αὐτὴν τὴν φρικτὴν ζέστην.

Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα ὅτι Ἕλλην ποιητῆς ἐκ τῶν συγχρόνων ἐπλήρωσέ ποτε πρὸς ἐκδότην ἐφημερίδος διὰ στίχων ὄχι ψευδῆς ἀλλὰ πραγματικῶν χρέος χαρτοπαιγνίου.

Ο ΟΥΩΛΤΕΡ ΣΚΟΤΤ ΚΑΙ Ο ΕΠΑΙΤΗΣ

Ἐπαίτης ἐζήτηε παρὰ τοῦ διασήμου συγγραφέως ἡμισυ σελλίνιον· ἐπειδὴ δὲ ἔτυχε νὰ μὴν ἔχῃ μικρὰ νομισματά ἔδωκε εἰς τὸν ἐπαίτην ἓν σελλίνιον λέγων:

— Νά ἓνα σελλίνι καὶ μὴ λησμονῆς πῶς μοῦ χρεωστεῖς τὸ μισό.

— Βέβαια θὰ τὸ θυμοῦμαι, ἀπαντᾷ ἐτοίμως ὁ ἐπαίτης καὶ ὁ Θεὸς νὰ ἔχῃ καλὰ τὴν εὐγενεῖαν σας τόσον καιρὸ ὅσος θὰ περάσῃ ὡς ποῦ νὰ μπορέσω νὰ ἐξπληρώσω τὰ χρέος μου.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΕ 20 ΜΑΘΗΜΑΤΑΙ

Πώς θα μάθετε να συνεννοήσθε και να γράφετε ένα εύκολο γράμμα αγγλικά σε 20 Μαθήματα!

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Όλες τις φράσεις και λέξεις πρέπει να τις αντιγράφετε στο τετραδίο σας και να τις μαθαίνετε από κει. Όταν τις μάθετε να κυττάτε τις ελληνικές, να τις λέτε αγγλικά και να τις γράφετε έπειτα σ' ένα χαρτί αγγλικά, διορθώνοντες μόνοι σας τα λάθη που θα κάνετε.

Τα παρακάτω ρήματα είνε δμαλά
to remember (ρημέμβεου) ένθυμοῦμαι
to wait (ουέιτ) περιμένω
to care (κέαρ) φροντίζω, ένδιαφέρομαι
to work (ουεούρκ) δουλεύω, εργάζομαι.
Τò work σχηματίζεται και άνωμάλως. Δηλ. to work, wrought (ρώτ), wrought. Έσείς θα μεταχειρίζεσθε τόν δμαλό σχηματισμό.

to forget (φοργκέτ) forgot, forgot (φοργκότ), ξεχνώ, λησμονώ.

Η παθητ. μετ. τού forget είνε και forgotten.
to run (ρόν), ran (ράν) run, τρέχω.

Όλα τὰ μονοσύλλαβα ρήματα που καταλήγουν σε σύμφωνον, στην ενεργητική μετοχή διπλασιάζουν τò τελικό σύμφωνο. Ούτω, τρέχων θα τò πήτε running.

to let, let, let, αφήνω (θα πή και νοικιάζω)
never mind (μάιντ) δεν πειράζει

to mind (όμαλό), λαμβάνω υπ' όψει, λογαριάζω, συλλογίζομαι.

Η λέξη way (ουέιτ) σημαίνει και δρόμος και τρόπος. Ούτω

this way=άπο δώ και θα πή και «έτσι» «μ' αυτόν τόν τρόπο».

that way=άπο κει και μ' εκείνον τόν τρόπο.

away (εουέιτ) μακριά

go away, φύγ' άπο δώ, φύγε

get out of here, τράβ' άπο δώ, δίνε του

full (φούλ) γεμάτος, πλήρης

theatre (θήατεου) θέατρο.

gentleman (τζέντλμαν) κύριος

lady (λαίδι) κυρία

Αυτά τὰ δύο θα τὰ μεταχειρίζεσθε όταν δέν είνε πρό κυρίου όνόματος. Λ. χ. This gentleman. She is a very good lady.

Πρό κυρίου όνόματος θα μεταχειρίζεσθε τò Mister (μίστεου) που γράφεται πάντα Mr. και τò Mistress (μίσσεζ) που γράφεται πάντα Mrs. Λ. χ. Mr. Brown, (Μπράουν) ό κύριος Μπράουν ή κύριε Μπράουν, Mrs. Hill (χέλλ) ή κυρία Χίλλ.

Είς την Κλητική, όταν δέν υπάρχει κύριο όνομα θα λέτε sir (σεύρ) κύριε και Madam (μάδαμ και μά'αμ) κυρία.

Λ. χ. yes, sir. Μάλιστα, κύριε.

No, Madam, όχι κυρία.

Έδου δύο παραδείγματα που μεταχειριζόμεθα και τις τρεις περιπτώσεις:

1. This gentleman, sir, is Mr. Brown.

2. That lady is Mrs. Hill's sister, Madam.

Προσέχετε να μεταχειρίζεσθε ορθά τις τρεις αυτές λέξεις. Να μη λέτε ποτέ good morning, Mister, αλλά πάντα good morning, sir.

Τò sir μπροστά σε όνομα είνε τίτλος, ως: Sir Edward Grey (έδουαρδ γκρέϋ), ό σερ Έδουαρδ Γκρέϋ.

Έπίσης και τò lady μπρος σε όνομα είνε τίτλος (θηλυκό τού lord, λώρδ=λόρδος), ως: Lady Hamilton (χάμιλτον), ή λαίδη Χάμιλτων.

to wash (ουώζ) πλένω.

Τò αυτοπαθές ρήμα σχηματίζεται με την άντωνυμία myself. Λ. χ. πλένομαι, I wash myself; πλένεσαι you wash yourself κλπ. Θα πλυθώ, I shall wash myself, δέν έπλύθηκες, you did not wash yourself, πλύσου, wash yourself, πλυθήτε, wash yourselves κλπ.

Πρέπει ναχετε υπ' όψει σας ότι στην αγγλική γλώσσα θα μεταχειρίζεσθε την παθητική φωνή πολύ συχνότερα ή στην ελληνική. Ούτω: τόν αγαποῦν όλοι στο σχολείο, καλλίτερα να τò πήτε, he is loved by everybody in the school δηλ. σε παθητική φωνή.

Τò ποιός επί πραγμάτων θα τò λέτε which (χουίτς)

clean (κλήν) καθαρός

dirty (δεύρτι) βρωμερός, ακάθατος.

Μεταφράστε τò κατωτέρω θέμα και έπειτα από τò ελληνικό τò μεταφράζετε (χωρίς να κυττάτε τò κείμενο) γράφοντας τò σ' ένα χαρτί, πολλές φορές, ως που να τò γράψετε σωστά.

ΘΕΜΑ 13.

Can you tell me, please, which is the way (άπο που πάνε) to the Royal (ρόύαλ=βασιλικός) Theatre? I do not know, sir.—This gentleman is John's father.—Mary's mother is a very kind lady.—Run to the house and tell Mary that she is wanted here.—The theatre was full of people.—A dirty boy is a bad boy.—What is Mary doing? I think she is washing herself.—What is that woman waiting for?—When you go home do not forget, please, to tell John that I want to see him to-night at half past eight.—Do not let him go away. Your shirt (σεουρ, πουκάμισο) is dirty.—Do you see that boy running up there? (έκει πάνω). He is Jim's brother. A scout is always clean.—I do not remember I have ever met (ότι ποτέ έγνωρίσθηκα συνήνησα) the lady you are speaking about.—Here are two hats; which one is yours? The black one.—Who is it? It is Mr. Hill, I think.—Shall I tell him to come in?—Tell him to wait a minute; I shall go downstairs presently (πρέζεντλι, άμέσως).—Summer is the hottest season.—Where will you spend the summer this year? (εφέτος).—Father says we shall go to the country.—At what time do you get up in the morning? I am always up (σηκώνομαι πάντα) at seven o'clock.—Let us get in; it is cold out here.—Can you name the four seasons?—What is the name of the

lady we met (συναντήσαμε) yesterday at the theatre? I forgot her name myself.—Would you like to have something to eat? No, sir, thank you.—Come to-morrow morning as early as you can; I shall be waiting for you downstairs.—You are Mr. Brown, are you not?—You have seen him there, have you not? No, I have not.—I think she is a very good girl, do you not?—May I come with you?—Tell me, please, what he is talking about, for I can never understand him.—What is that little girl doing under the table? I think she is looking for her pencil.—Is there not any body here who would help this poor man? I do not like Athens in summer; it is very hot.—He is loved by every body in the school.—Would you like to have some cake with your tea?—I am so glad you came to see us.—This boy is very naughty; he always fights at school.—Where have you been? Your clothes are dirty.—I do not mind what he says.—Never mind him! (μὴ τὸν λαβαίνεις ποτὲ ὑπ' ὄψει σου).—This lady has a little dog which is worth four hundred pounds.—What is that man laughing at?—Whom do you like to see?—I like very much this cake, do you not?

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

life (λάϊφ) ζωή, death (δέθ) θάνατος, body (bodī) σώμα, κορμί, head (χέδ) κεφάλι, eye (ἄϊ) μάτι, nose (νώζ) μύτη, mouth (μάουθ) στόμα, tooth (τούθ πληθ. teeth, τήθ) δόντι, cheek (τοήκ) μάγουλο, brow (βράου) μέτωπο, hair (χέαρ) μαλλιά, ear (ήαρ) αὐτί, lip (λίπ) χεῖλος, eyebrows φρύδια, eyelids (αἰλίδς) βλέφαρα, eyelashes (αἰλάσεζ) βλεφαρίδες, neck (νέκ) σβέροκος, throat (θρότ) λαιμός, shoulder (σώλδευ) ὄμος, back ράχη, chest (τσέστ) στήθος, stomach (στόμακ) στομάχι, waist (ούέστ) μέση, leg πόδι, skelos, foot (φούτ, πληθ. feet φήτ) πόδι, toes (τώζ) δάκτυλο τοῦ ποδιοῦ, knee (νή) γόνα, arm (άρμ) βραχίον, hand (χάνδ) χέρι, finger (φίγκευ) δάκτυλο.

Σημ. Στὴν καθομιλουμένη ἑλληνικὴ λέμε χέρι εἴτε πρόκειται γὰρ τὸ καθαυτὸ χέρι, εἴτε γὰρ τὸ βραχίονα. Ἐπίσης πόδι λέμε καὶ γὰρ ὁλόκληρο τὸ μέλος αὐτὸ καὶ γὰρ τὸ κάτω μέρος μόνο. Στὴν ἀγγλικὴ θὰ κάνετε διάκριση. Λοιπόν. Τὸ ἔχασε τὸ χέρι του (στὸν πόλεμο λ. χ.) δηλ. τὸν βραχίονά του θὰ τὸ πῆτε:

he lost his arm. Τὸ «αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔχει κοντὰ πόδια» θὰ τὸ πῆτε: this man has short legs κλπ.

heart (χάαρτ) καρδιά, lung (λεάγγ) πνεύμων, kidneys (κιδνεϊζ) νεφρά, bowls (βάουελς) ἔντερα, blood (βλόδ) αἷμα, bone (βὼν) κόκκαλο, vein (βέϊν) φλέβα, organ (ὄργκαν) ὄργανο, sense (σένς) αἰσθησις, sight (σάϊτ) ὄρασις, hearing (χρήριγγ) ἀκοή, taste (τέϊστ) γεύσις, touch (τότς) ἀφή, ἐπαφή, smell (σμέλλ) ὄσφρησις, to breathe (βρήδ) ἀναπνέω, through (θρού) διά, διὰ μέσου, to go on ἐξακολουθῶ, προχωρῶ, to hurry (χεύρι) βιάζομαι, to haste (χέϊστ) σπεύδω, rain (ρέϊν) βροχή, cloud (κλόουδ) σύννεφο, sky (σκάϊ) οὐρανός, sun (σεϊν) ἥλιος, moon (μούν) φεγγάρι, star (στάαρ) ἄστρο, sea

(σή) θάλασσα, land (λάνδ) ξηρά, γῆ, by sea κατὰ ξηράν, river (ρίβευ) ποταμός, mountain (μάουνταιν) βουνό, ὄρος, hill (χέλλ) λόφος, uphill ἀνήφορος, downhill κατήφορος, tree (τρέ) δένδρο, branch (βράντς) κλάδος, κλαρί, leaf (λήφ, πληθ. leaves λήβς) φύλλο, fruit (φρούτ) καρπός, φρούτο, grass (γκράς) χλόη, χόρτο, straw (στρώ) ἄχερο, root, (ρούτ) ρίζα, to water, ποτίζω, dry (δράϊ) ξερός, to dry (πάθ. μετ. dried, δραϊδ) ξεραινῶ, to dry up, στεγνόνω, wet, ὑγρός, clear (κλήαρ) καθαρός, to clear up, καθαρίζω, ξαστεριάζω, storm (στῶρμ) καταιγίς, to gather (γκάδευ) μαζεύω, δρέπω, κόβω.

coat (κῶτ) σακάκι, overcoat (οβευκῶτ) πανωφόρι, raincoat, ἀδιάβροχο (πανωφόρι) shirt (σεύρι) πουκάμισο, necktie (νεκτάϊ) κραβάτα, kerchief (κεύρτσιφ) μαντήλι (τοῦ κεφαλιοῦ) handkerchief, μαντήλι (τῆς τσέπης) pocket (πόκετ) τσέπη, a pair of shoes (πέαρ οφ σοῦζ) ἓνα ζευγάρι παπούτσια, stockings (στοκίγγς) κάλτσες (ψηλές) socks (σόκς) κάλτσες (ἀνδρικές), collar (κλόαρ) κολλάρο, cuffs, (κῶψς) μανικέτια, button (βῆτον) κουμπί, gloves (γκλόβς) γάντια, soft hat, μαλακὸ καπέλλο, reppumplik, straw hat, ψάθα, cap (κῆπ) σκούφια, uniform (γιούνιφορμ) στολή, to order (ὄρδευ) παραγγέλλω, ready (ρέδϊ) ἔτοιμος, πρόθυμος, a ready made suit, ἔτοιμη φορεσιά, a suit made to order, κατὰ παραγγελίαν φορεσιά, measure (μαίζευ) μέτρο, to take measure, πέρνω μέτρο, tailor (τέϊλορ) ράφτης, trial (τράϊαλ) δοκιμή, πρόβα, to try (τράϊ) δοκιμάζω, προβάω, to fit, ἀρμόζω, ταιριάζω, it does not fit you, δὲ σοῦ πάει.

Στὴν ὁμιλία τὸ I do not κλπ. λέγεται κατὰ συγκοπήν I don't (προφέρεται δόντ), τὸ he does not, λέγεται he doesn't. Τὸ I shall not λέγεται καὶ I won't (ουόντ). Τὸ I am λέγεται I'm (άϊμ). Τίς συγκοπές ποῦ γίνονται στὴν ὁμιλία στὴν ἐρώτησι καὶ τὴν ἐρώτησι καὶ ἀρνησι θὲ τίς ποῦμε παρακάτω. Μέχρι τοῦδε ἂς ξέρουμε τίς συγκοπές στὴν ἀρνησι μόνο. Οὕτω λέτε can't στὴν ὁμιλία ἀντὶ cannot, shouldn't ἀντὶ, shoul not, wouldn't, ἀντὶ would not, didn't ἀντὶ did not κλπ. Τίς συγκοπές αὐτὲς θὰ τίς ἰδῆτε στὸ ἐπόμενο.

matter (μάτευ) ζήτημα, ὄλη, what is the matter? τί συμβαίνει; What is the matter with you? τί ἔπαθες; all, (ὄλλ) ὄλος (καὶ γὰρ τὰ τρία γένη καὶ γὰρ τοὺς δύο ἀριθμούς) other (ὄδευ) ἄλλος, another (ἐνόδευ) ἄλλοι, late, (λέϊτ) ἀργά, lately (λέϊτς) ἔσχατως, to be late, ἀργῶ, βραδύνω, to cry, σκούζω (σημαίνει καὶ κλαίω), all right, πολὺ καλά, that is good, μπράβο, καλά, that is right, σωστά, that is it, αὐτὸ εἶνε, that is just it, ἀκριβῶς αὐτὸ εἶνε, I just saw him going upstairs, μόλις τὸν εἶδα ποῦ ἀνέβαινε πάνω.

Μάθετε καὶ τοὺς παρακάτω ἀγγλισμούς:

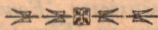
You don't say so! "Ὁχι δά!—How do you do? Πῶς εἴσθε; τί κάμνετε; Are you feeling well? (to feel, φήλ, felt, felt αἰσθάνομαι) εἴσθε καλά; What are the eyes for? Γιὰ τί ἔχουμε τὰ μάτια;—To see with. Γιὰ νὰ βλέπουμε.—Are you through? Ἐτελείωσες; I wonder what is going on in there. Ἦθελα νάξεραι τί γίνεται

ἐκεῖ μέσα.—Do you feel any better now? Εἶσαι (αἰσθάνεσαι τὸν καιρὸν σου) καλλίτερα τώρα;—We have had a very good time there. Ἐπεράσαμε πολὺ καλά (ἐδιασκέδασαμε πολὺ) ἐκεῖ (δηλ. εἶχαμε μιὰ πολὺ καλὴ ὥρα ἐκεῖ).

Τὸν μέλλοντα στὴν ἀγγλικὴ μπορεῖτε νὰ τὸν πῆτε καὶ περιφραστικῶς μὲ τὸ I am going καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ κυρίου ρήματος. Οὕτω θὰ πῆτε what are you going to do? Τί θὰ κάμῃς; What is he going to say? Τί θὰ πῆ; (ὅτι γίνεται καὶ στὴ γαλλικῇ). Στὴν ὁμιλία μεταχειρίζονται συχνὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ τοῦ μέλλοντος. Στὴ γραπτῇ γλῶσσαι αὐτὸν ἀποκλείετε.

Σὰς ἐπαναλαμβάνω πῶς ὅ,τι βλέπετε γραμμένο στὰ μαθήματα πρέπει νὰ τ' ἀντιγράψετε στὸ τετράδιό σας.

Ὁ Καθηγητὴς δας.

ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

Ὁ γερμανὸς ποιητὴς Σέφελ, διατρέθων ποτὲ ἐν Ἰταλίᾳ χάριν τῆς υγιείας του, ἔλαβε παρὰ τινος γνωρίμου του ἐκ Γερμανίας ἐπιστολὴν χωρὶς γραμματόσημον, οὐδὲν ἄλλο περιέχουσαν πλὴν τῶν ἐπομένων λέξεων. «Εἶμαι καλά. Σὰς ἀσπάζομαι. Ὁ φίλος σας δεῖνα.» Ἀγανακτήσας ὁ ποιητὴς, διότι ὑπεχρεώθη νὰ πληρώσῃ διπλοῦν ταχυδρομικὸν τέλος διὰ τὸσον ἀσήμνητον ἀνακοίνωσιν, ἀπεφάσισε νὰ ἀνταποδώσῃ τὰ ἴσα εἰς τὸν πρόθυμον φίλον του. Ἐπιρομηθεύθη λοιπὸν ὀγκώδη λίθον, τὸν περιετύλιξεν ὡς δέμα ταχυδρομικόν, καὶ ἐπιγράψας τὴν διεύθυνσιν τοῦ φίλου του ἐσημείωσε «Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη πληρωτέα ὑπὸ τοῦ παραλήπτου». Οὗτος δὲ λαθὼν τὸ δέμα, καὶ ὑποθέτων ὅτι περιέχει δῶρον τι ἐξ Ἰταλίας στελλόμενον, ἐπλήρωσεν ἀμέσως τὰ ταχυδρομικὰ, ἀλλ' ἔμεινεν ἐμδρόντητος ὅτε, ἀνοίξας τὸ δέμα, εἶδε τὸν λίθον καὶ φύλλον χάρτου, ὅπου ἀνέγνωσε ταῦτα. «Ἡ εἰδησις περὶ τῆς καλῆς σας υγιείας ἠλευθέρωσε τὴν καρδίαν μου ἀπὸ βάρους μέγα, ὅσον τὸ τοῦ ἀποστελλομένου λίθου».

ΟΔΟΝΤΑ ΑΝΤΙ ΟΔΟΝΤΟΣ

Ὁ πλούσιος ὑποδηματοποιὸς Σακόσκη, προμηθευτὴς τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος, ἀκούσας ποτὲ τὸν διάσημον τότε Σναϊτχάιφερ νὰ παίξῃ τὸ πιάνο καὶ ἐνθουσιασθεὶς τὸν προσεκάλεσεν εἰς γεῦμα. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ πλουσιωτάτου συμποσίου, παρεκάλεσέ τὸν καλλιτέχνην νὰ παίξῃ ὀλίγον πιάνον· οὗτος δὲ, ἂν καὶ ἦτο λίαν ἰδιότροπος, ἐδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ ἐξεπλήρωσε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ οἰκοδεσπότου. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνιψιλοτιμούμενος ὁ μουσικὸς προσεκάλεσε καὶ αὐτὸς τὸν ὑποδηματοποιὸν εἰς γεῦμα. Ἄφ' οὗ δὲ ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὴν τράπεζαν, ἔφερον ὁ Σναϊτχάιφερ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου δωματίου ἐν ζευγὸς παλαιῶν ἐσχισμένων ὑποδημάτων καὶ ἔθεσαν αὐτὰ ἐμπροσθὲν τοῦ Σακόσκη.

—Τί εἶνε αὐτὰ; ἠρώτησεν οὗτος.

—Ἐποδήματα.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸ γεῦμα, ὅπου μὲ εἶχετε προσκαλέσῃ, μὲ παρεκάλεσατε νὰ σὰς παίξω κἀνὲν κομμάτι. Τώρα, ὅπου σὰς ἔχω προσκαλέσῃ ἐγὼ, σὰς παρακαλῶ νὰ μοῦ μπαλώσετε αὐτὰ τὰ ὑποδήματα, διὰ νὰ μοῦ δείξετε καὶ σεῖς τὴν τέχνην σας».

ΗΙ ΦΑΛΗΓΗΝΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΗΛΩΔΙΑ

Τὸ ἐνοῦν τὴν Βραζιλίαν μετὰ τῆς Εὐρώπης ὑπερτλάντειον κηλῶδιον τῆς Βραζιλιανῆς τηλεγραφικῆς εταιρίας ἐδλάθει κάποτε καὶ ἠδυνάτει νὰ μεταδώσῃ ἀνελλιπῇ τὰ διαμειδόμενα τηλεγραφήματα, πρὸς τοῦτο δὲ ἔλαβεν ἐντολὴν τὸ ἐπὶ τῶν ἐπισκευῶν εἰδικὸν ἀτμόπλοιον νὰ ἀνεύρῃ τὸ βλαθὲν μέρος καὶ νὰ φροντίσῃ περὶ ἐπισκευῆς αὐτοῦ. Τὸ ἀτμόπλοιον μετὰ ἐπίμονον καὶ ἀνωφελῆ ἐρευναν, εὗρε τέλος μέρος τοῦ κηλῶδιου, τὸ ὁποῖον ἔφερον ἀντίστασιν ὡς νὰ ἦτο κάπου μπλεγμένον, ὅταν δὲ ἰσχυρότερον ἀνεσύρθη, ἀνήλθεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν οὐκ ὀλίγον καὶ φέρον περιτυλιγμένον πτώμα σπησῆδος μεγάλης φαλαίνης. Τὸ κῆτος εἶχεν ὅλως ἐκδερῆ ἀλλὰ τὸ σῶμα εἶχε μείνῃ ἀδιάτρητον καὶ πρὸς στιγμὴν ἐπέπλευσεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος πλήρες ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ὡς σφαῖρα ἀεροστάτου. Ἄλλ' ἔξαφνα διερράγη σφενδονήσαν ρεῦμα ἀέρος καὶ συνετάραξεν τόσον πολὺ τὰ ὕδατα, ὥστε οἱ ἀπὸ λέμβου κρατοῦντες τὸ κηλῶδιον κατέλιπον αὐτὸ ἐκ φόβου μὴ ἀνατραπῶσιν. Ὡς φαίνεται ἡ φάλαίνα προσκρούσασα εἰς τὸ κηλῶδιον καὶ μὴ δυνηθεῖσα νὰ διέλθῃ ὑπ' αὐτὸ ἐσφηνώθη ἐκεῖ καὶ ἀπκραιθεῖσα ἠ' ἀπαλλαγῇ περιεδέθη ἰσχυρότερον. Ἀπέμεινε δὲ ἐκεῖ αἰχμάλωτος καὶ ἐξέπνευσεν ἐξ ἀσφυξίας μὴ δυναμένην νὰ προσβάλῃ ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων ὅπως ἀναπνεύσῃ. Εἰς τὸ πτώμα τῆς φαλαίνης εὐρέθησαν προσκεκαλλημένα πλήθη ὀστρέων. Τὸ συμβᾶν τοῦτο δὲν εἶνε τὸ πρῶτον ἀναφερόμενον εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ὑποβρυχίου τηλεγραφικῆς.

ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΗΜΩΝ

Ὁ μέγας δούξ Μιχαήλ, ὁ ἀδελφὸς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας Νικολάου, ἦτο ὀνομαστὸς διὰ τὴν καυστικὴν εἰρωνείαν καὶ τὴν ἐτοιμότητα τῶν λόγων του. Τὸ ἐπόμενον ἀνεκδοτὸν καταδεικνύει ὁπόσον δίκαιον εἶχον οἱ αὐλικοὶ νὰ φοβῶνται τὴν δηκτικὴν ἐλευθεροστομίαν αὐτοῦ. Κατὰ τινὰ ὑποδοχὴν ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ μεγάρου τοῦ δουκὸς παρῆσαν πλὴν τῶν ἀνωτάτων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ πολλοὶ ἄνδρες ἐξέχοντες ἐν ταῖς ἐπιστήμαις καὶ ταῖς τέχναις. Πάντες ἐν μεγάλῃ στολῇ, καταπεποιικλημένη δι' ἀστέρων καὶ σταυρῶν πολυπληθῶν παρασήμων, περιεφέροντο ἀγερωχῶς ἀνὰ τὰς αἰθούσας ἀναμνοντες τὴν εἴσοδον τοῦ μεγάλου δουκός, μόνος δὲ εἰς τινὰ γωνίαν ταπεινῶς ἰστάμενος ἀνὴρ τις ἔφερον ἀπλοῦν φράκον. Μόλις ὅμως εἰσηλθεν ὁ μέγας δούξ καὶ ἔχαιρέτισε τὴν συνάθροισιν, διέκρινε τὸν φέροντα τὴν ἀπλὴν ἐνδυμασίαν ἄνδρα καὶ ἀναγνωρίσας ὅτι οὗτος ἦτο ὁ σοφὸς ἀστρονόμος Στρούδε, ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Πουλτάβα ἀστεροσκοπεῖου, προσεκάλεσεν αὐτὸν κλησίον του καὶ μετὰ πλείστης εὐμενείας συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ πολλὴν ὥραν. Ἐπειδὴ δ' ὁ σοφὸς ἀστρονόμος ἐσάστισεν ὀλίγον ἐκ τῆς τοιαύτης τιμῆς καὶ πολλὴν ἀδεξιότητα ἔδειξεν ἐν τῇ συμπεριφορᾷ του πρὸς τὸν μέγαν δούκα, οἱ παριστάμενοι ἐμειδίωσαν καὶ εἰρωνεύοντο αὐτόν. Τοῦτο παρατηρήσας ὁ μέγας δούξ ἐστράφη ἀμέσως πρὸς τοὺς αὐλικοὺς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. «Κύριοί μου, πρέπει νὰ εἰσθε κάπως ἐπιεικεῖς πρὸς τὸν μέγαν ἀστρονόμον. Ὁ ταλαίπωρος τὰ ἔχασε διότι βλέπει ἐδῶ ὅτι πολλοὶ ἀστέρες δὲν εἶνε εἰς τὸν τόπον των».

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

- Κων. Ζήσην, Καρδίτσα. 'Ελήφθη' ἂν ἐγκριθῆ θὰ δημοσιευθῆ.
- Γιώργον Κορτίσην, Μυτιλήνη. 'Ελήφθη' ἂν ἐγκριθῆ θὰ δημοσιευθῆ. Εὐχαριστοῦμεν γὰρ τὰ καλά σας λόγια.
- Πλάτ. Κουτρελλήν, πρόσοκοπον Λέσβου. Εὐχαριστοῦμεν γὰρ τὰ καλά σας λόγια.
- Σπυρ. Γεωργακόπουλον, Ἀθήνας. 'Ελήφθη' ἂν ἐγκριθῆ θὰ δημοσιευθῆ εἰς ἐπόμενον τεῦχος. Βιβλιαράκι ἐστάλη.
- Στέργιον Τριανταφυλλίδην, Νεγοβάνην. 'Ενεγράφητε. Φύλλα ἐστάλησαν. Βιβλιαράκια στέλλονται.
- Ἀναστάσιον Α. Ἀναστασίον, Κέρκυρα. Φύλλα ἐστάλησαν. 'Εξηγιήθησαν οἱ ἀριθμοὶ 2, 3, 12.
- Σ. Φραγκαλιόν, Λοχίαν, τ. τ. 922. 'Ενεγράφητε. Φύλλα ἐστάλησαν. Σᾶς ἔχρωσάμεν 4 δραχ. Ἀλληλογραφίαν δεχόμεθα εὐχαριστίας.
- Νικόλαον Στεφ. Παπαγεωργίου, μαθητὴν, Κοζάνη. 'Ενεγράφητε. Φύλλα ἐστάλησαν. Βιβλιαράκια ἐστάλησαν.
- Τὸ Σάββατον, 11 Μαΐου, βγαίνει τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ μεγα-

- λειτέρου ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ τὰ «Ἑλληνικὰ Φύλλα» 24 σελίδες, 30 λεπτά.
- Στρατ. Ἀναστάσιον Γάνιαν, Μέτωπον. 'Ενεγράφητε. Φύλλα ἐστάλησαν.
- Εὐάγγελον Κίρκον, Κέρκυρα. 'Ελήφθη' ἂν ἐγκριθῆ θὰ δημοσιευθῆ εἰς ἐπόμενον τεῦχος.
- Χαράλδ. Σ. Μαρώτην, Κέρκυρα. Δεχόμεθα εὐχαριστίας.
- Ἀριστ. Πετρόπουλον, Πάτρας. Ἀπαντήσεις ἐλήφθησαν.
- Κωνσταντ. Καβαδίου, Κέρκυρα. Ἀπαντήσεις ἐλήφθησαν.
- Φραγκίσκον Ν. Μαλατίσιαν, Ἐρμούπολιν. Φύλλα περιοδικοῦ ἀπὸ τὸν πρῶτον χρόνον ὑπάρχουν. 'Εξηγιήθησαν ὁμοῦ οἱ ἀριθμοὶ 2, 3 καὶ 12, τιμῶνται δὲ μέχρι τοῦ ἀριθ. 22 δρ. 4 20.
- Ἀπόστολον Πατσαῦν, Μυτιλήνη. 'Ενεγράφητε. Φύλλα ἐστάλησαν.
- Τὰ «Ἑλληνικὰ Φύλλα» τὸ Σάββατον, 11 Μαΐου. Περιμένετε!
- Ὁρεβουάρ λοιπὸν στὸ ἄλλο φύλλον, πού θ' ἀφιερωθῆ στὸν Ἀθλητισμόν.

ΚΑΙ ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΤΟΤΕ;

Α'. Ἐργάτης (σ' ἕναν ἄλλον ἐργάτη ποῦ μένει ἄεργος) :
Γιὰ ἔμπα μέσα. Ἴσως σοῦ δώσῃ ὁ διευθυντὴς δουλειά.
Ἔινε πάρα πολὺ καλὸς ἄνθρωπος, ὅλοι ἐδῶ δουλεύομεν 8 ὥρες μόνο καὶ πληρωνόμαστε πολὺ καλά.

Β'. ἄεργος ἐργάτης (ὁ ὁποῖος ἔχει ἰδανικά) : Περιττό.
Δὲν μπορῶ νὰ δουλέψω αὐτοῦ μέσα, γιατί τότε μοῦ ἀποκλείεται κάθε αἰτία ἀπεργίας!

ΕΤΣΙ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΔΕΗ...

Ὁ Πρόεδρος (εἰς τὸν φλύαρον κατηγορούμενον, ποῦ τὸν ἐκούρασε μὲ τὰ λόγια του) : Τέλος πάντων ἔχεις τίποτε ἄλλο νὰ πῆς;

Ὁ Κατηγορούμενος: Ἐχω πάρα πολλὰ ἀκόμα νὰ πῶ ἀρκεῖ νὰ μοῦ δώσετε τὸν καιρὸ ποῦ χρειάζομαι.

Ὁ Πρόεδρος: Εὐχαριστίως. Τρεῖς μῆνες.

Ἡ ΣΦΑΙΡΑ ΤΟΥ ΒΛΥΧΕΡ

Ὅτε ὁ Βλύχερ, ὁ νικητὴς τοῦ Βατερλώ, ἦτο ἀκόμη ὑπολοχαγὸς ἔτυχε νὰ πληρωθῆ ὑπὸ σφαίρας κατὰ τὸν πόδα. Οἱ τότε χειρουργοὶ διὰ τῶν ἀτελῶν ἀκόμη μέσων τῆς ἐπιστήμης περιεργαζόμενοι τὴν πληγὴν, ἐπλάτυνον αὐτὴν καὶ ἤψανον τὴν αἰμορραγίαν ἀντὶ νὰ τὴν ἐλαττώσωσιν, ἐφαίνοντο δὲ λίαν ἀνήσυχτοι καὶ προσέβλεπον ἀλλήλους κινούμεντοι τὰς κεφαλὰς. Ὁ Βλύχερ ἀφοῦ ἀταράχως ἀνέμενον ἐπὶ πολλὴν ὥραν τὸ ἀποτέλεσμα, ἀπολέσας ἐπὶ τέλος τὴν ὑπομονὴν ἐρωτᾷ ἕνα ἐξ αὐτῶν, ὅστις ἔκοπτε βαθύτερον διὰ μαχαιριδίου τὰς σάρκας :

— Τί κάμνεις αὐτοῦ;

— Ζητοῦμεν τὴν σφαίραν, ἀπαντᾷ ὁ ἀσκληπιάδης.

— Καὶ αὐτοῦ τὴν ζητεῖται τὴν σφαίραν; Δὲν μοῦ τὸ λέγετε τόσην ὥραν; Τὴν σφαίραν τὴν ἔχω εἰς τὴν τσέπην μου. Καὶ ἐξαγαγὼν ἐρριψεν αὐτὴν μετ' ὀργῆς πρὸς τοὺς ἰατροὺς.

ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΚΑΙ Ἡ ΦΩΝΗ

Τὰ ζῶα καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχουν βεβαίως φωνὴν ἀνάλογον πρὸς τὸν ὄγκον αὐτῶν. Ὑπάρχουν μικρὰ ἔντομα ἔχοντα δξυτάτην φωνὴν καὶ μέγιστα βαθύφωνα ἢ βωδᾶ, σχεδόν. Τὸ δξυφωνότατον μικρὸν ἔντομον εἶνε ὁ γρύλλος, ὅστις ἀκούεται ἐξ ἀρκετῆς ἀποστάσεως; ἐπὶ τῇ ὑποθέσει λοιπὸν εἰτι ὑπῆρχεν ἀναλογία τῆς ἐντάσεως τῆς φωνῆς πρὸς τὸ βάρος τοῦ σώματος ὅποσον φωνὴν θὰ εἶχεν ὁ ἄνθρωπος; Ὑπελογίσθη εἰτι ὁ ἄνθρωπος μετρίου βάρους βαρύνει ὅσον 8000 κολύμβρια, τὰ μικρότατα πτηνά, ἐν δὲ κολύμβριον εἶνε βεβαίως βαρύτερον πέντε γρύλλων, ὅστε εἰς ἄνθρωπος κατ' ἐλάχιστον ἔχει ὅσον βάρος 40000 γρύλλοι. Ἄν ὑποτεθῆ εἰτι ἡ φωνὴ τοῦ γρύλλου εἶνε ἀκουστὴ ἐν ἡσυχίᾳ εἰς 150 μέτρων ἀπόστασιν, ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου ἔπρεπε ν' ἀκούεται ἐξ ἀποστάσεως 6000 χιλιομέτρων! Ἄφ' ἑτέρου οὐδ' ἀνάλογον πρὸς τὸν φύλλον ὁ ἄνθρωπος ἦτο δυνατόν νὰ πηδᾷ, καὶ νὰ πηδᾷ μετὰ δυνάμει ἀναλόγου πρὸς τὸν ὄγκον τοῦ σώματός του, τότε, ὑπολογιζομένου τοῦ φύλλου ὡς ἔχοντος βάρος εἰκοστοῦ δραμίου, ἄνθρωπος βαρύνων ἐξήκοντα ὀκάδας ἰσοδυναμεῖ πρὸς 480000 φύλλους, πηδῶν δὲ 480000 φορές περισσότερον ἀπὸ τὸν φύλλον πηδῶντα 1/2 μέτρον κατὰ μέσον ὄρον θὰ ἤδύνατο νὰ πηδῆσῃ μ' ἐν πῆδημα ἀπόστασιν 240 χιλιομέτρων!!

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΤΟ ΕΓΚΟΛΠΙΟ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΩΝ

«ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗΣ ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΟΣ Β' ΤΑΞΕΩΣ».

Καὶ πωλεῖται 30 λεπτά. Ἐνα κομψότατον βιβλιακί εἰκονογραφημένο. Ἀπευθύνεται εἰς παραγγελίες σας στὴν Ἀποθήκην τοῦ Σ.Ε.Π. ὁδὸς Νίκης ἀρ. 11, Ἀθήναι.